

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1333-2/2025. számú ügyben,
rendőrségi panaszeljárás tárgyában
(előzmény ügy: RI-AJBH-438/2024.)

Érintett szerv: Rétsági Rendőrkapitányság

2025.

Az eljárás megindítása

„... lakos, a továbbiakban: panaszos) sérelmezte, hogy 2023. július 11-én a rendőrök részrehajlóan jártak el vele szemben, amikor egy közút elhagyására utasították. A panaszos álláspontja szerint a rendőrök szándékosan hamis információkra hivatkozva közölték, hogy a panaszos egy zárt magánúton tartózkodik, amelyet el kell hagynia.

Tekintettel arra, hogy a panasz tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedés, illetve annak elmulasztása volt, az e bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdésének f) pontjára és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra – vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (2) bekezdése a rendőrségi panaszok esetében is főszabályként rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosa a vizsgálatáról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket, valamint a III. fejezet szerinti intézkedést.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata kifejezetten az alapjogi visszaállások feltárására irányul. A hatásköri szabályok alapján nincs lehetőségem arra, hogy az alapjogsérelemként vagy annak közvetlen veszélyeként nem értékelhető jogsértések tárgyában döntést hozzak.

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Ajbt.;
- Rtv.;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat].

A tényállás megállapításai

A panasz kivizsgálása során, a panasz részletes áttekintését követően, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A panaszban foglaltak, valamint a rendőrségi adatszolgáltatás alapján rendelkezésre álló információk szerint az alábbi tényállás állapítható meg.

1. A Tevékenység-irányítási Központ ügyeletese utasítására, D. F. r. zls. és Sz. T. őrm. vonultak ki a helyszínre. A kiérkező rendőrök mind a rendőri intézkedést kérő személyt, mind a panaszost tájékoztatták a hamis vád és hamis tanúzás törvényes következményeiről, majd igazoltatásukat követően meghallgatták őket.

A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy egy turistaútvonalon közlekedett kerékpárjával, amikor a kijelölt út végén ráhajtott egy betorkolló másik útra, majd azon haladva egy házhoz ért, ahonnan egy póráz és szájkosár nélküli kistermetű kutya rohant felé. Mivel a panaszos attól tartott, hogy a kutya megharapja a bokáját, illetve egyébként is akadályozta a haladását, ezért megállt, hogy a kutyát elkergesse maga mellől. Ekkor vette észre, hogy a közelben egy férfi áll, akiről kiderült, hogy a kutya gazdája. A panaszos beszámolója szerint a férfi a helyzetet a

kutyája elleni támadásként értékelte, majd rövid szóváltást követően telefonon rendőri intézkedést kért. A panaszos megerősítette a rendőröknek, hogy nem érte kutyaharapás, mint ahogyan ő sem okozott sérülést a kutyának. A panaszos kiemelte, hogy semmilyen jelzőtáblát nem látott, ami arra utalt volna, hogy magánterületre tévedt; ezt a GPS sem jelzi.

A rendőri intézkedést kérő személy előadta a rendőröknek, hogy a terület, ahol a ház is található, a tulajdonában áll, és egy magánútról közelíthető meg. Hozzátette, hogy a magánút jellegét tábla jelöli, azonban többször előfordult már, hogy azt ellopták. Tulajdonosi minőségét, tulajdoni lappal és más dokumentumokkal igazolta, valamint közölte, hogy egyébként is köztudomású a településen, hogy a közelben lévő iparterület is az ő tulajdonában áll. Elmondta továbbá, hogy a szabadon tartott kistermetű kutyája nem bánt senkit, csak megugatja az idegeneket. Jelen esetben is ez történt, a kutya a panaszoshoz szaladt és megugatta; mindez azonban nem volt támadó jellegű. Kiemelte ugyanakkor, hogy a panaszossal való konfliktust nem a kutya viselkedése, illetve az arra adott reakció okozta, hanem az, hogy a panaszos nem volt hajlandó elfogadni, hogy magánútra tévedt, és azt nem volt hajlandó a megfelelő irányba elhagyni.

Mindkét jelenlévő személy egybehangzóan állította, hogy volt ugyan szóváltás közöttük, de tettelegesség nem alakult ki, mint ahogyan becsületsértő kifejezések sem hangoztak el egymás irányába.

A rendőrök a jelenlévő személyek meghallgatása után arra jutottak, hogy sem szabálysértés, sem bűncselekmény gyanúja nem merült fel, további intézkedésre így nincs szükség. Helyismeretükből adódóan a rendőrök tisztában voltak azzal, hogy az az út, amin a panaszos tovább kívánt haladni, egy kerítéssel körbevett területre vezet, ahol munkagépek közlekednek. Figyelemmel voltak arra is, hogy az érintett terület tulajdonosa a jelenléttükben kijelentette, nem engedélyezi, hogy a panaszos áthaladjon, mert az balesetveszélyes lenne.

A tényállás tisztázását követően a rendőrök arra kérték a panaszost, hogy ne az eredetileg tervezett irányba kerékpározzon, hanem forduljon vissza. A rendőrök kiemelték, hogy nem alkalmaztak személyi szabadságot korlátozó intézkedést, csupán tájékoztatást adtak arra vonatkozóan, hogy melyik az az útirány, amelyiken keresztül a panaszos biztonságosan elérhet a településre.

A panaszos ugyan továbbra is hangot adott azon véleményének, hogy jogszerűen folytathatná az útját, de végül is megfordult és a javasolt útirányt követve távozott.

2. Az intézkedést követő adatgyűjtés céljából a körzeti megbízott, H. I. r. f. zls. meghallgatta az érintett erdőterületen gazdálkodó cég képviselőjét, aki elmondta, hogy a Kéktúra útvonalat a Magyar Turisztikai Szövetség jelöli ki, oly módon, hogy azok magánterületet ne érinthessenek. A szövetség az útvonal jelzéseit rendszeresen karbantartja, azok jól láthatóak. Akkor fordulhat elő, hogy valaki magánterületre téved, ha figyelmetlen és letéved a kijelölt ösvényről.

A körzeti megbízott is meghallgatta a terület tulajdonosát, aki megerősítette, hogy a bekerítetlen ingatlan és kert az ő tulajdonában van, amiket látható jelzésekkel, szabályosan jelölt ki. Egy korábbi vihar a jelzést megrongálta, vélelmezhetően ezért tévedt be a kertjébe a panaszos. A bejelentő úgy nyilatkozott, hogy a táblák pótlása érdekében intézkedni fog.

A körzeti megbízott jelentése szerint az ügyben sem bűncselekmény, sem szabálysértés nem merült fel, továbbá kár sem keletkezett. Az ügyet ennek megfelelően lezárták és irattárba helyezték.

A vizsgálat megállapításai

1. A rendelkezésre álló információk alapján körvonalazódó tényállás szerint a helyszínen tisztázható volt egyrészt, hogy a panaszos magánútra és ezzel együtt magánterületre tévedt; másrészt pedig, hogy a rendőri intézkedést kérő személy a tulajdonos, aki nem kívánja átengedni a panaszost az érintett területen. Ennek megfelelően elfogadtam a Rendőrkapitányság álláspontját, azaz a rendőrök a szükséges mértékben tisztázták a tényállást (amely alapján rendőri beavatkozást igénylő helyzet nem merült fel), majd ennek megfelelően – figyelemmel az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésére, 24. §-ának (1) és (2) bekezdéseire – a tőlük elvárható felvilágosítás megadását követően a panaszost útbaigazították, vele szemben kényszerként értelmezhető cselekményt nem alkalmaztak. *Az intézkedés e tekintetben visszásságot nem okozott.*

2. A rendelkezésre álló információk alapján nem merült fel olyan körülmény, amely a rendőrök részrehajló intézkedésére utalt volna. A rendőrök mindkét felet meghallgatták, megtekintették az érintett területre vonatkozó dokumentumokat, majd a tisztázott tényállásnak megfelelően jártak el. Mindemellett a Rendőrkapitányság az intézkedést követően is adatgyűjtést végzett annak érdekében, hogy teljeskörűen tisztázza az érintett terület jogi minőségét, majd közbenjárt a szükséges táblák pótlása érdekében. *Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy a rendőri intézkedés megfelelt az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése szerinti részrehajlásmentesség követelményének.*

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszasság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést, illetve a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2025. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos